

מעדני הפרשה

רעיונות והגיגים בפרשת השבוע מאת הר' ישראל אהרן קלצקין - מטו"מ - פ"ב אבות כ"ח תמוז תשפ"ד

ותהינה בנות צלפחד לבני דודיהן לנשים

יש בפסוק זה מוסר גדול בענין שידוכים.

כותב הגאון רבי יהושע לייב דיסקין זצוק"ל כי בנות צלפחד היו מוצלחות וחכמניות, כלילות המעלות, כפי שהגמ' בבבא בתרא מספרת והן היו מאוד בררניות בשידוכים והגיעו עד גיל ארבעים ואף אחת מהן לא מצאה שידוכה.

אך כאשר הקב"ה ציוה שיהיו לבני דודיהן לנשים, הרי שההיצע נהיה קטן מאוד וירד במעל תשעים אחוז, שלפני כן חיפשו בכל י"ב השבטים, וכעת הצטמצמו האפשרויות רק למשפחה הקרובה מבני שבטן ואז מיהרו להינשא ע"כ.

ויש להתבונן, הרי את בני דודיהן הן ודאי הכירו ממקודם ולא עלתה על דעתן להשתדך להם, רק כאשר לא נותרה ברירה, הם מיהרו להשתדך איתם, לפני שגם הם ייחספו וההיצע יקטן עוד יותר, ולבסוף אף נאלצו להגיע לנס שיפקדו בילדים, כדאיתא בגמ' ובמדרש.

וזה לקח לכל הבררנים שמחפשים בכל העולם את זיווגם, כאשר בן דודם או שכנם נמצא בעבר לפינה וצריך רק להגיד 'כן' ואפילו לא נשתדכו לפי הסדר.

ותהינה מחלה תרצה.

בפרשתנו מסופר כי בנות צלפחד נישאו לבני דודיהן, והפסוק מונה אותם לפי הסדר הזה:

מחלה, תרצה, חגלה, מלכה, נעה.

אך בפרשת פנחס מופיעות בנות צלפחד בסדר שונה:

מחלה, נעה, חגלה, מלכה, תרצה.

בפר' פנחס פירש"י שנמנו לפי סדר תולדותן, ובמפרשים נתבאר שכאן נכתבו לפי סדר נישואיהן.

הרי, שאם נתבונן בדבר נראה, כי הן כיבדו את האחות הבכורה 'מחלה' שתינשא ראשונה, אך ארבעת הבנות שלאחר מכן, לא הקפידו על הסדר לפי הגיל, אלא כל מי מהן שמצאה שידוך הגון לה, נישאה לו.

לפי זה יוצא, שתרצה שהיא הרביעית מתוך הארבעה שנותרו אחר הבכורה, נישאה ראשונה מתוך ארבעת האחיות.

לכן יש טעם רביעי על שמה, לרמז שזריזה היתה מארבעת אחיותיה להינשא ראשונה.

עוד רמז יש כאן, שאיתא בגמ' ב"ב קי"ט, שהקטנה שבהן היתה בת ארבעים, לכן הוטעם רביעי דוקא על שמה, כי היא היתה בת הארבעים (רביעי הוא שורש המספר של ארבעים).

ויסעו מרעמסס

יציאת מצרים התחילה מ'רעמסס', ככתוב 'ויסעו מרעמסס בחודש הראשון בחמשה עשר יום' וכו', ובפרשת בא שמות יב מסופר: 'מושב בני ישראל אשר ישבו בארץ מצרים ארבע מאות ושלשים שנה', וזה מרומז: 'רעמסס' בגימ' 430.

ויסעו מפני החירות

בפסוקים אלו יש רמז על בני ישראל שיצאו ממצרים והלכו בדרכי אבותינו הקד' אברהם יצחק ויעקב.

חירת הוא מקום ע"ז של מצרים כדאי' מכילתא בשלח א' חירות, מקום מובחר להם, מקום ע"ז שלהם... חזרו להם להקרא פי החירות, שהיא מאחרת לעובדיה'.

וזה פירושו: 'ויסעו מפני החירות', שהתרחקו מע"ז, כאברהם אבינו ע"ה שהתנתק מגילולי אביו תרח.

ג"כ עיקרי האותיות במילה חירת הם תרח (יוד היא ניקוד)

'ויילכו דרך שלשת ימים', שהלכו בדרך שלשת האבות הקד', הלא הם: 'מדבר אתם' הוא אברהם שנקרא איתן כאמרם 'זכור אהבת איתן אדוננו' שהיה איתן אמונתו ודוקא באברהם הוזכר 'אדוננו' דאיתא בברכות: שאברהם היה הראשון שקראו להקב"ה אדון.

'ויחנו במרה' לשון פחד כאמרם ז"ל 'זרוע מרה בתלמידים', והיינו פחד יצחק, 'ויבאו אילימה' זהו יעקב שקראו הקב"ה ליעקב א-ל. 'ובאלים שתיים עשרה עינות מים' אלו י"ב שבטי י-ה 'ושבעים תמרים', שבעים נפש שירדו למצרים.

ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה

מעשה בהרה"ק ר' צבי הירש מזידיטשוב זי"ע שנסע להסתופף לשבת פר' מסעי אצל החוזה מלובלין זי"ע, ואמר החוזה כי השיג את סוד כל המסעות, מלבד פסוק זה: 'ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה'

ביקש ר' צבי רשות להסביר סוד פסוק זה, וכה פירש:

הגמ' בשבת פט: מספרת: 'לעתיד לבא יאמר הקב"ה לאברהם בניך חטאו לי, א"ל, רבש"ע ימחו על קדושת שמך, וכן חזר הדבר אצל יעקב, אמר לו ליצחק, בניך חטאו לי, אמר לפני רבש"ע בני ולא בניך? וכו', כמה חטאו? כמה שנותני של אדם? שבעים שנה, וכו' פלגא עלי ופלגא עליך'

וזה מרומז בפסוק זה: 'הר' זה אברהם שקרא לביהמ"ק הר, 'שפר' זה יעקב כדאיתא בגמ' שופרא דיעקב כעין שופרא דאדם הראשון, 'חרדה' זה יצחק שגא' ויחרד יצחק חרדה'. והכי פירושו: ויסעו מ'הר' 'שפר' שה' מסיע עצמו מלשמוע עצת אברהם ויעקב, ויחנו ב'חרדה' שיקבל סניגוריה דיצחק.

מסע המסעות

בהשראת ווארט זה דלעיל, אמרתי אחכמה, ובס"ד ננסה לבאר כמה מן המסעות כיד ה' הטובה עלינו.

ויסעו מרעמסס ויחנו בסכות

הנביא מספר לנו איך ייענשו הגוים הרשעים בעת הגאולה מלאכי ג' 'כִּי־הִנֵּה הַיּוֹם בֹּא בְעֵר כְּתֹנֶנֶת... וְלֹהֵט אֹתָם הַיּוֹם תֵּבָא', ואותה שמש תשמש לנו 'שמש צדקה ומרפא בכנפיה' ובג' ע"ג. מסופר כי בעת הגאולה יבואו האומות ויבקשו לקיים מצוות וליטול חלק בגאולה, יאמר להם הקב"ה 'מצוה קלה יש לי וסוכה שמה, עשו אותה. מיד כל אחד... עושה סוכה בראש גגו והקב"ה מקדיר עליהם חמה וכאז... א' מבעט בסוכתו ויוצא... מקשה הגמ': והאמר רבא מצטער פטור מן הסוכה? מתרצת הגמ': נהי דפטור בעוטי מי מבעטי? (ובדרך צחות: יהודי מצטער כאשר הוא פטור מן הסוכה).

ומרומז ענין זה של הגאולה מיד בב' המסעות הראשונות, ויסעו מ'רע-מסס' שהחום הלוהט כתנור ביום הגאולה יגרום שהרע יתמוסס, ומה יהיה האות להבדיל בינינו לאוה"ע? ויחנו בסוכות, פי' האופן המכובד איך שאנו מתייחסים אל הסוכה לעומת הגוים שבוטלים בה.

ויסעו מ'סוכות' ויחנו ב'איתם' אשר בקצה המדבר

כבר התנבא בלעם הרשע על אחרית הימים ואמר 'איתן מושבך ושים בסלע קיניך' ירמז כי ע"י ה'סוכות' נזכה לאור הגאולה (כאמור לעיל) ומושבנו יהיה 'איתן' וזה יהיה 'קצה המדבר' היינו קץ הגלות הדומה למדבר, וההמשך הוא: על פי ה'חירות' לפני בעל 'צפון' ויחנו לפני 'מגדול', פי' שבגאולה נזכה לחירות האמיתית ולכל טוב

לזכות לתורה שניתנה ב'מדבר סיני' עליו לקיים 'קברות התאווה', שיקבור תאוותיו וישברם.

ויסעו מ'קברות התאווה' ויחנו ב'חצרות'

ירמזו להא דאמרו חז"ל 'אם פגע בך מנוול זה משכהו לביהמ"ד', שכאשר מנסה לקבר תאוותיו היצה"ר נלחם ומפתה, הרי שהעצה היחידה להינצל ממנו היא לקיים בעצמו 'נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה'" אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות

ויסעו מ'חצרות' ויחנו ב'רתמה'

מי שזכה והגיע ל'חצרות' יזהר וישמר מלהפסיק ממשנתו, שכל המפסיק ממשנתו מאכילין אותו גחלי 'רתמים'.

'רתמה' רמון פרץ' לבנה'

ואם נכשל והיצר מסיתו להיעצב ולהתייאש, יזכור כי אפי' ריקנים שבך מלאים מצוות כ'רמון' גם אם כבר נכשלו ונפרצו ב'פרץ'. וכן ירמזו על פעמון ורמון שבמעיל כ"ג המכפר ומלבין עוונות ישראל. 'פרץ' ר"ת פעמון רמון צוותא.

ויסעו מ'רמון פרץ' ויחנו ב'לבנה'

ירמזו לכה התשובה שהרי 'אם יהיו חטאיכם כשנים (אדום ברמון) כשלג ילבינו'.

'לבנה' רסה' קהלתה' הר שפר' חרדה' מקהלות'

לזכות לכפרת העוונות בחינת 'לבנה' צריך 'רסה' לרסן עצמו ומדותיו, ובפרט לרסן פיו מלדבר לשה"ר ורכילות ושאר דיבורים אסורים. והמקום שבו נכשלים בעיקר בעניני הדיבור הוא 'בקהלתה' שמתקהלים יחד ומדברים, ועליו לשפר עצמו כ'הר שפר' וגם לשון שופי, ויבוא לכך ע"י לימוד מוסר שיזכור ויהיה ב'חרדה' מפחד ה' ומהדר גאונו, אז יוכל להיות ב'מקהלות' ברכו אלקים.

ויסעו מ'מקהלות' ויחנו ב'תחת'... ויחנו ב'תרח'

אם יסיע עצמו חלילה מ'מקהלות' ברכו אלוהים, אזי ויחנו ב'תחת' שזה יכול להובילו לשאול תחתית, ויכול אף לדרדרו להיות כעובדי אלילים בחי' ויחנו ב'תרח' שהיה עובד ע"ז.

'תרח' מתקה' חשמונה'

אך גם משם יש דרך לחזור, כפי אברהם אבינו עזב את 'תרח' אביו וגילה את מתיקות אור הגילוי האלוהי והתורה, וקיבל מצות מילה שמצוותה ח-שמונה'.

'מוסרות' בני יעקב' בחר הגדגד'

אברהם קיים 'מוסרות' נפש בעקידת יצחק וקשר בנו ב'מוסרות' לעשות רצון קונו, וכח זה עבר ל'בני יעקב' יעקב ובניו, 'בחר' מספר קטן י"ב אלו השבטים, 'גדגד' זה גד שנוול מהול, שבג"י ממשיכים בדרכם ומצוות מילה נעשית בשמחה ונשמרה במסירות נפש בכל הדורות כדאי' במס' שבת.

יטבתה

אם עושים הישר והטוב והולכים בדרכי אבות, שהיא דרך התורה ש'אין טוב אלא תורה' אין לך טובה גדולה מזו ובהבא.

הצפון לצדיקים לעתיד לבא, שאז יהיה בחינת 'מגדול' ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו, שאז יהיה שמו של הקב"ה שלם. (ולכן בשבת ויו"ט אומרים בברהמ"ז 'מגדול' ששבת ויו"ט הם בחינת גאולה).

רעמסס - סוכות, איתן, חירות.

תחילת המסעות מרמזו כדלהלן: הנה כאשר הלך בלעם ברצותו לקלל את ישראל אמרו לו המלאך והאתון 'למה הכית' שלש רגלים? ואמרו חז"ל רמז לו: 'אתה רוצה לעקור אומה החוגגת שלש רגלים', הרי שזכות ג' הרגלים עומדת לנו להנצל מכל רע, וזה מרמזו כאן: רע-מסס, פי' שכל הרוע בעולם והגזירות מתמוססות בזכות ג' רגלים, שהם א. 'סוכות' ב. 'איתן' זה חג הפסח שהוא כנגד אברהם שנקרא איתן (עוד יזכור לנו אהבת איתן ובבן הנעקד) וגם חג הפסח הוא חג האמונה שנקרא 'איתן' אמונתו, ג. פי' החירות, זהו שבועות שנא' 'חרות על הלוחות' ואין לך בן חורין מהעוסק בתורה'.

וסמוך לזה 'ע"פ בעל צפון' כי התורה 'יקרה היא מפנינים' ונאמר 'טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף' וכסף נקרא צפון כאמרם ז"ל 'הרוצה שיעשיר יצפין' שהשולחן בביהמ"ק עומד בצד צפון, הרי שהתורה שהיא ה'חירות' האמיתית, היא 'על פני בעל צפון' עדיפה מכל כסף וזהב ועשירות.

ויסעו מפני החירות ויעברו בתוך הים המדברה וכו'

מפני ה'חירות' עיקר הגאולה היא חירותנו הנצחית, שאין לך בן חורין ממי שעוסק בתורה, ואז יהיה 'ויעברו בתוך הים' כהגדרת הרמב"ם על ימי הגאולה 'ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים', 'המדברה' שאין התורה מתקיימת אלא במי שמשים עצמו כמדבר, 'וילכו שלשת ימים' אלו ג' ימים קודם הגאולה שאליה יבשר לנו. 'מרה' ו'אילימה' אלו חבלי משיח מרים כלענה שנסבול מן האומות גברי 'אלימי', א"נ מרה' ו'אילימה' זהו הסוף המר שישפוך ה' חמתו על הגוים ועל האלים שעבדו אותם.

'ושם' שתיים עשרה' עינות מים ו'שבעים' תמרים' אלו י"ב שבטים שיקבצו מבין ע' האומות, לעבוד את ה', כתמר הזה, שאין לו אלא לב אחד לאביו שבשמים, וצדיק כתמר יפריח', ויחנו על ים סוף', בחי' כימי צאתך ממצרים אראנו נפלאות.

ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין

מיד אחר ים סוף התחיל מדבר סין, ששם ירדה שנאה לישראל, ויחנו ב'דפקה' בחי' 'קול דודי דופק פתחי לי', והתורה מחברת בינינו, ויחנו ב'אלוש' כלישה הזאת 'שכל זמן שמהפך בה אינו מחמיץ' (גמ' פסחים) ובחינת 'הפך בה והפך בה דכולה בה'.

ויסעו מ'רפידיים' ויחנו ב'מדבר סיני'

'רפידיים' הוא לשון רפיון (רפו ידיהם מד"ת), וזה ירמזו להא דאמרו חז"ל 'החש בראשו' שהגיע לבחינת 'רפידיים', יעסוק בתורה, שניתנה ב'מדבר סיני'.

ויסעו מ'מדבר סיני' ויחנו ב'קברות התאווה'

ירמזו להא דאמרו חז"ל 'עד שאדם מתפלל שיכנסו ד"ת לתוך גופו יתפלל שלא יכנסו מעדנים לתוך גופו', פי' אם רוצה

זריאה של חיבה

הרבה קוראים נצטרפו בעקבות שראו הגליון בבית מדרש, אנא, הדפס מס' העתקים ותראה לחברים בבית המדרש וכו' ותמליץ להם להצטרף למנויים המעוניין לקבל הגליון מדי שבוע, וכן להעיר ולהאיר, נא לפנות לאימייל דלהלן: maadoney@gmail.com

בס"ד.

ערב שבת פר' מטו"מ תשפ"ד.

לידידי ומכריי קוראי ומתענגי הגליון 'מעדני הפרשה'.

שטיבל של סלאנים שוכן אחר כבוד בשכונתנו. לא נראה שהיה בשכונתנו מנין קבוע של חסידי סלאנים כשנפתח השטיבל, אבל מספיק אימביציונר אחד שהענין בוער בעצמותיו והכל אפשרי.

ומנין משיגים מנין? זהו, שיש מי שזה ממכר עבורו, הרצינות הכללית שבאה עם הברען בתפילה ומי כבר מדבר על ה'נשמת' בכל שבת שאורך שם הרבה יותר ממה שלוקח לי לקרא את הפרשיות 'מטות מסעי', עם ה'מי שברך'ס וכמעט כמו שלוקח לי לקרא משנה תורה (שעה פחות דקותיים) ואכן יש מספר שכנים שקרץ להם עבודת הקודש הזו ולא רק שהגיעו להתפלל, אלא שהפכו לחסידי סלאנים עם כל הווארימקייט.

אם כבר הזכרתי 'מי שברך', יש לי שכן חמוד ושמו ר' ירמי' פריד והוא תמיד מצטט אמרות שפר בשם אביו, שאמר: בעסער 'על כן ברך' וי דריי 'מי שברך'. אתרגם: עדיף 'על כן ברך', מאשר שלש 'מי שברך'. ולמי שטרם הביין: עדיף לעשות כבר קידוש שמתחיל ב'על כן ברך' מאשר להאריך בהרבה 'מי שברך'.

יש לי איזה שהוא קשר עם סלאנים, לפני כארבעים שנה, כשהוקמה ישיבת סלאנים בירושלים בשכונת זכרון משה, אחי בנימין חגג אז בר מצוה ונכנס ללמוד שם, ובשנה הבאה, גם אני נכנסתי לשם, הייתי שם שנה אחת בלבד, כמו רוב הישיבות שלא החזקתי מעמד זמן רב. לדעתי, הייתי תלמיד צייתן, לא הפרעתי, אך גם לא למדתי מי יודע מה, יאמר לזכותי, תמיד הסתכלתי בהערצה על הבחורים המשקיעים בלימוד ובהתמדה, המצליחים לא היו מושא להערצה אצלי, רק המשקיעים והמתמידים.

אם כך, למה לא החזקתי מעמד זמן רב בישיבות? באותם שנים, כל ירושלמי היה חשוד כתחמן ואויבער חכם והשגיחו עליו בשבע עיניים, ואני היתה לי איזו תמימות שגרמה לי לא להסתיר את הירושלמיות שבי, והמשגיחים בישיבות או ראשי הישיבות או שניהם לא אהבו את זה.

אח"כ נסעתי ללמוד בישיבת קרלין הליטאית בבני ברק והייתי הולך תכופות לטישים של הסלאנימער, יצא כך שלא חשתי שקירבו אותי שם (אולי כי פחדו מהאופי הקליל שלי והסירוב שלי לקבל את החיים ברצינות יתר), מזל שכך, משם הגעתי למתמידים אל רבינו ה'בן מלך' ושם שקטה רוחי ומצאתי את שאהבה נפשי.

מה נזכרתי בכל זה? סתם סיבה למסיבה, המאמרים שלי מספרים את ההיסטוריה והביבליוגרפיה שלי, שיום אחד מישוהו יברור אותם מתוך המאמרים לכדי ספר, ובגלל הסיפור הבא עלינו לטובה, שתקראו בהמשך, השחלתי את הקטע הזה מחיי, שאולי ראוי אי פעם להקדיש לזה מאמר שלם.

לפני שבועיים אני מקבל טלפון מידידי הג"ר אליהו צ. שליט"א, שהוא מאלו שהצטרפו לשטיבל שהזכרנו לעיל והוא מאוד מתאים שם ומוסיף הרבה נופך לאוירה הרצינית שם והוא שואל אותי אם אני פנוי לבדחנות – גראמען בחתונה שתתקיים בלייקווד מחר בלילה, הוא מספר לי כי אחותו מארץ ישראל השתדכה עם משפחה מלייקווד וברגע האחרון נזכרו שרוצים בדחן.

אמרתי לו שעקרונית אני פנוי, אבל אני אמור מחר בערב לטוס להיות עם הנכדים אי שם במקום נופשם למספר ימים, וכל התוכניות מוכנות ולא נראה לי ששייך לשנות את הכל.

נתתי לו מספרי טלפון של כמה בדחנים בלייקווד, שינסה לבדוק מי מהם פנוי.

כעבור זמן קצר הוא נקש על דלת ביתי וסיפר לי כי ניסה, אך חלקם תפוסים וחלקם לא לפי האפשרויות הכלכליות של המשפחות ושאל אם יש מצב שאכתוב לו את הגראמען והוא ישיר אותם ואיך שיצא יצא.

מכיון שהרב אליהו הנ"ל הוא מרביץ תורה בישיבה והבנתי שכדי שהדבר יצא לפועל, הוא יושבת מתלמודו ליממה הקרובה, ובנוסף אף אני אושבת למספר שעות, ע"כ ניסיתי להעלות רעיון מחוץ לקופסא.

תשמע, אמרתי לו. תכתוב לי את כל השמות של האנשים שאתם רוצים שירקדו במצוה טאנץ, הסבים והדודים וכו' ואני אקליט כל אחד בקליפ נפרד, ואצרף כיתוב קצר: סב החתן, אב הכלה, דודים חתן וכו', וכמו שמדליקים מוזיקה מנגן או מטלפון, כך האחראי על הסאונד יפעיל כל קליפ לפי תורו של הרוקד ועם תפילה וסיעתא דשמיא יצא מוצלח. ר' אליהו שמח על הרעיון כמוצא שלל רב, בטח עדיף לו מלעשות זאת בעצמו ולקחת סיכון עצמי של בושות בפניו אם לא יצליח, סיכמנו על כך ור' אליהו יצא מביתי שמח וטוב לב.

למחרת הגיע ר' אליהו לביתי עם רשימת המוזמנים למצוה טאנץ, אך אני כבר הייתי עסוק בסידורים לקראת הטיסה, מזל שהיה לי נהג שלקח אותי לשדה התעופה וביקשתי מהנהג לכבות את המוזיקה שלו והקלטתי קטע קטע.

התקשרתי לאורגניסט כדי לתאם את הענין, לוודא שיש לו פלאג לחיבור בין הטלפון לרמקול ושיתן לי את מס' הוואצאפ שלו שאעביר לו את הקליפים, שיאזין להם קצת ויוכל לתת ליווי עם האורגן.

להפתעתי, הוא סירב שזה יעבור דרך הוואצאפ שלו ושיתן ליווי, כי הרעיון נראה לו בלתי מוצלח והוא לא רוצה להיתפס כחלק מהכשלון, אך הסכים להביא פלאג שיחבר בין הטלפון של מי שלא יהיה, לרמקול.

ביקשתי מר' אליהו מספר של אחד מבני המשפחה שיש לו וואצאפ (אפשר גם דרך אימייל, אך זה יותר מסורבל) והתחלתי להעביר החלקים שהכנתי, ובינתיים הגעתי לשדה התעופה, היה לי עוד קצת זמן עד העליה למטוס, אך לא יכולתי להקליט כי כל רגע בקע מהרמקולים שבשדה, הודעות מהודעות שונות, כרגיל.

נזכרתי, כי ליד חדר האחמ"ם יש רחבה שקטה, פניתי לשם והשלמתי את המלאכה, ולא התביישתי מפני הגויים שהלעיגו עלי וחשבו: מי זה המשוגע שיושב לו בשדה התעופה ומקליט שירים?

כשנחתתי כעבור 3 שעות, מצאתי מס' שיחות שלא נענו מר' אליהו, חזרתי אליו והוא אמר לי בלחץ, שניתווספו איזה 2 דודים שהוא לא כתב אותם ברשימה, הרגעתי אותו, לקחתי את שמותיהם וכאשר חיכיתי למזוודה, תפסתי לי פינה שקטה ובין הודעה להודעה ברמקולים, השחלתי קטע מוקלט ותוך זמן קצר, הם הועברו אל בעל הוואצאפ.

מה אומר לכם! בבוקר קיבלתי טלפונים גם מר' אליהו וגם מהאורגניסט וגם מבעל הוואצאפ, כולם שיבחו והיללו שזה היה מוצלח מעל ומעבר, ולא האמינו שזה יצא כ"כ גזעי.

ר' אליהו הוסיף וסיפר לי, כי כשהסתיים הקריאה של הסבא 'ער גייט, ער גייט', קם הסבא ושלף שטר כסף וחיפש את הבדחן לתת לו את השבת געלט כנהוג.

בקיצור: זה הדליק לי כאן רעיון עסקי.

ר' יו"ט עהרליך יש לו שיר שמספר על זמר שקיבל כמה חתונות לאותו לילה וקיווה להרויח 1000 דולר לערב אחד והוא מתאר את התלאות של ההתרוצצויות ולבסוף גם הבזיונות, ומסכם בשיר: 'אויף 2 חתונות קען מען נישט טאנצן' (אי אפשר לרקוד על 2 חתונות).

אך במקרה דנן ועם הטכנולוגיה דהיום, אוכל בס"ד לשבת בלייקווד ומצודתי תהיה פרוסה עד לארץ ישראל מחד ואוסטרליה מאידך ולבדח בחמש חתונות בלילה אחת בהקלטות ששודרו מראש, וכמובן יהיה חסכון כספי גדול בדבר.

זרקתי את הכפפה, כעת בידכם הדבר.

נ.ב.

היכן בפרשתנו משתמע, שבשידוכים בגיל מבוגר אין ענין לשדך לפי הסדר דוקא, אלא כל הקודם זוכה? התשובה בראשית הגליון.

בברכת שבת שלום ומבורך

ישראל אהרן קלצקין

לבקשת הצטרפות או כל שאלה או הערה והארה, כתבו לי בכתובת דלהלן:

maadoney@gmail.com